

LIZI : Jaj, jaj, ellopták az ezüstkanalamat !

FRANCI : Fiamkám, hiába jajgatsz ! Ha valamelyik cigány lopta el, az letagadja ! A gazdáról nem tudjuk, hogy kicsoda s hol lakik, de az nem is lop ezüstkanalat ! Hubik pedig még nem olyan nagy úr, hogy rá lehetne fogni azt, hogy ezüstkanalat lop ! Nemde? !

LIZI : Ez borzasztó, ez rettenetes !

FRANCI : Fiamkám, majd odabent sírj ! Féltető ! Azért is zárunk ! Fordítsd rá a kulcsot s gyujts gyertyát !

LIZI (*sietve bezárja a külső ajtót s a kimérőasztalon gyertyát gyújt*).

FRANCI : Én eloltom a rundbrennert. (*Egy székre felállva babrál a lámpával.*) Ennek se lesz több izzóharisnyája ! Járjon mezítláb, mint más becsületes lámpa ! Az is gazember, aki még egyszer kilenc órán túl nyitva tart ! Ha a Zöldfa belepukkan, akkor se ! Életművészek leszünk ! Nappal dolgozunk s éjszaka alszunk ! Nemde? ! (*A lámpa elalszik. Az ajtón kopogtatnak.*) Fújd el a gyertyát ! Fújd el a gyertyát !

LIZI (*elfújja a gyertyát, a szín elsötétül*).

FRANCI : Még valami nyomorult vendég be akar jönni ! Olyan nincs ! Fiamkám, add a kezed ! (*Kézenfogva a feleségét, óvatosan, lábujjhegyen balra kijelé lopóznak.*) Szerencsére vége a premiernek ! Nemde? !

Bartóky József.

(Függöny.)

A STRANDON.

— «Csókolom kezét!» — s egy félhalk: — «Jónapot!» ...
Csak ennyi az, mit hallanom lehet.
S mit láttam? Semmit. Udvarias, szíves
Köszöntést s visszabólintó fejet.

Tovább hullámszik tarkán a tömeg,
Bókok, unalmak, röpké sóhajok,
Mosoly, kacérság, csábos új ruhák,
Karsú bokák és napcsókolt karok ...
A Vág is zúgva hömpölyög tovább,
A zenekar egy léha valcert játszik,
A hétköznap közömbös malma öröl
S a forgatagban semmi új se látszik.

Pedig vihar száguldott át a strandon,
Nem látva jött, nem érve távozott,
Mig ennyi hangzott: — «Csókolom kezét!»
S rá válaszolt a félhalk: — «Jónapot!»
Két üstökös, két izzó, mély világ,
Két szikraöntő, szenvedélyes lélek
Forró viharban egybeolvadt ...

Pöstyén, 1923 augusztus.

Tichy Kálmán.